

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek Poděbradská 777, Praha**
sídlem Poděbradská 777/9b, Praha 9
zastoupen Mgr. Janem Švarcem, advokátem
sídlem Vodičkova 695/24, Praha 1

proti

žalovanému: **Hlavní město Praha**
sídlem Mariánské nám. 2/2, Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu

t a k t o :

- I. Zásah žalovaného spočívající v tom, že strážníci Městské policie hlavního města Prahy id. č. 0822 a 2523 rozhodli dne 27. 10. 2020 tak, že nenařídí odstranění vozidla tovární značky Volkswagen, registrační značky X, stojícího v průjezdové části v garážích v prvním podzemním podlaží domu na adrese Poděbradská 777, Praha 9, **byl nezákonný.**
- II. Žalovanému **se zakazuje**, aby pokračoval v nečinnosti spočívající v nenařízení odstranění vozidla tovární značky Volkswagen, registrační značky X, stojícího v průjezdové části v garážích v prvním podzemním podlaží domu na adrese Poděbradská 777, Praha 9, a žalovanému **se přikazuje**, aby nařídil odstranění uvedeného vozidla.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

- III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši KČ, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, Mgr. Jana Švarce, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

- 1 Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, kterou spatřoval v okolnosti, že žalovaný odpírá nařídit odstranění vozidla registrační značky X, stojícího v průjezdové části prvního podzemního podlaží domu Poděbradská 777, Praha 9.
- 2 Žalobce uvedl, že v garážích v prvním podzemním podlaží předmětného domu neznámá osoba odstavila vozidlo tovární značky Volkswagen, RZ X, v jejich průjezdové části. Žalobce proto tuto skutečnost dne 30. 9. 2019 ohlásil Městské policii hl. m. Prahy, jejíž strážníci však odmítli rozhodnout o odstranění vozidla s odůvodněním, že vozidlo se vůbec nenachází na pozemní komunikaci a není tak dána jejich pravomoc podle ust. § 45 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobce dne 2. 12. 2019 podal k Městskému soudu v Praze žalobu proti nezákonnému zásahu žalovaného, kterým je nečinnost žalovaného spočívající v tom, že strážník žalovaného nerozhodl o odstranění předmětného vozidla. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 5. 10. 2020, č.j. 10 A 189/2019-49, určil, že zásah žalovaného spočívající v tom, že strážníci odmítli rozhodnout ve věci odstranění vozidla, byl nezákonný, a přikázal žalovanému, aby ve věci odstranění vozidla rozhodl. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 6. 10. 2020. Strážníci Městské policie hl. m. Prahy však dne 27. 10. 2020 rozhodli ve věci odstranění vozidla tak, že odstranění vozidla nenařídí.
- 3 Žalobce namítl, že strážníci byli povinni nařídit odstranění vozidla. Podle ust. § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu je totiž strážník obecní policie povinen rozhodnout o odstranění vozidla, které je překážkou provozu na pozemní komunikaci. V daném případě jde o účelovou komunikaci, která není veřejně přístupná, ve smyslu ust. § 7 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Tato účelová komunikace je podle ust. § 2 odst. 2 písm. d) tohoto zákona pozemní komunikací. Povinnost strážníka rozhodnout o odstranění vozidla se tak vztahuje rovněž na předmětnou situaci, jak ostatně rozhodl Městský soud v Praze předchozím rozsudkem. Zároveň je dle žalobce splněna podmínka, že jde o překážku provozu, k čemuž rovněž dospěl Městský soud v Praze v předchozím rozsudku.
- 4 Vozidlo nesporně brání plynulému provozu v garážích, kdy vjíždějící a vyjíždějící vozidla musí toto vozidlo objíždět a v případě setkání více vozidel počkat, než zúženým úsekem projede jiné vozidlo. Strážníci však přesto rozhodli, že odstranění vozidla nenařídí, s odůvodněním, že vozidlo nebrání projíždění vozidel ani dalšímu užívání garáže. Dopustili se tím dle žalobce nezákonného zásahu. Jelikož žalobce je správcem domu, včetně této pozemní komunikace, byl tímto zásahem přímo zkrácen na svých právech a v jeho důsledku bylo přímo zasaženo proti němu. Z důvodu porušení ust. § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu je pak tento zásah nezákonný.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

- 5 Žalobce dále poznamenal, že navíc nemá jinou zákonnou možnost, jak vozidlo odstranit.
- 6 Žalobce navrhl, aby soud žalovanému zakázal pokračovat v nečinnosti spočívající v tom, že strážník Městské policie hl. m. Prahy nenařídil odstranění vozidla RZ X, stojícího v předmětné části domu, a aby soud žalovanému přikázal, aby strážník Městské policie hl. m. Prahy nařídil odstranění vozidla RZ X, stojícího v předmětné části domu.
- 7 Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Nejprve v obecné rovině uvedl, že strážník městské policie je na základě ust. § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu oprávněn rozhodnout o odstranění vozidla z pozemní komunikace, nejedná se však o jeho povinnost.
- 8 Žalovaný se poté vyjádřil k charakteru předmětného prostoru, shrnul, že prostor garáží se nachází v uzavřeném objektu (kdy faktická i právní uzavřenost objektu je evidentní), který slouží potřebě vlastníka nebo provozovatele, prostor není veřejně přístupný, ale je přístupný v rozsahu a způsobem, který stanoví jeho vlastník nebo provozovatel. Prostor garáží lze tedy označit jako soukromý, přístup do něj má výhradně vlastník (a jím určený okruh uživatelů) a ten se užívání garáží veřejným způsobem brání (což je očividné z uzavřených vrat, závory, osazeného dopravního značení na místě, atd.). Předmětný prostor garáží tedy absolutně postrádá jakýkoli znak možnosti veřejného (byť omezeného) užití. Vzhledem k uvedeným znakům daného prostoru žalovaný přisvědčil žalobci, že na prostor garáží je skutečně možné nahlížet jako na veřejně nepřístupnou účelovou komunikaci ve smyslu ust. § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, a tedy jej vnímat jako pozemní komunikaci (kde, mimo pravidel určených vlastníkem prostoru, platí též pravidla stanovená v zákoně o silničním provozu), nicméně je nutné zde současně poukázat na zvláštnost tohoto druhu pozemní komunikace.
- 9 Neveřejné účelové komunikace sice lze čistě formálně podřadit pod druh pozemních komunikací ve smyslu ust. § 2 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, ovšem na rozdíl od ostatních druhů pozemních komunikací postrádají jeden z atributů pozemních komunikací, a to možnost veřejného užití. S ohledem k tomu neveřejné účelové komunikace nemají jeden ze základních znaků veřejného statku (tyto neslouží obecnému užívání, jako ostatní druhy pozemních komunikací), a proto jsou pozemními komunikacemi spíše jen svým označením – tedy z hlediska formálního, nikoli však praktického. K uvedenému žalovaný citoval z odborné právní literatury (ČERNÍNOVÁ, M., ČERNÍN, K., TICHÝ, M. Zákon o pozemních komunikacích. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015, str. 66 – 67), z níž vyplývá, že právní úprava se v těchto případech bude téměř ve všem řídit soukromým právem. K otázce míry aplikace pravidel silničního provozu na neveřejné účelové komunikaci dále žalovaný citoval názor Ministerstva dopravy, Odboru komunikace s veřejností, z nějž vyplývá, že na veřejně přístupných účelových komunikacích (mj. parkoviště u supermarketů, čerpací stanice PHM) je při porušení pravidel provozu postupováno v souladu s pravidly provozu na pozemních komunikacích, a to včetně sankcí, zatímco porušení pravidel provozu na neveřejně přístupných účelových komunikacích je šetřeno Policií ČR jen v případech oznámených „dopravních nehod“, kdy tyto případy nehod jsou šetřeny jako tzv. škodní

události, smyslem uvedeného šetření policejním orgánem je jen označení viníka pro účely náhrady škody.

- 10 Žalovaný uvedl, že je namítáno porušení obecného pravidla ve smyslu ust. § 45 odst. 1 zákona o silničním provozu v podmínkách veřejně nepřístupných účelových komunikací, podle kterého platí, že kdo způsobil překážku provozu na pozemních komunikacích, musí ji neprodleně odstranit. V tomto ohledu se však zároveň jedná o pravidlo, které si fakticky může (v podmínkách neveřejných účelových komunikací) stanovit vlastník objektu sám, neboť je to vlastník, kdo rozhoduje o způsobu stání vozidel na této pozemní komunikaci. S ohledem na pravomoc vlastníka regulovat vjezd vozidel do takového uzavřeného prostoru, převládá zde dle názoru žalovaného soukromoprávní prvek, a to zejména ve vztahu k umístění vozidel. V případě, že na takovouto pozemní komunikaci neoprávněně vjede vozidlo, a to i přes veškerá opatření vlastníka pozemní komunikace, může dojít k naplnění občanskoprávního deliktu či přestupku spočívajícího v neoprávněném užívání cizího majetku. Naproti tomu se zde evidentně vytrácí veřejnoprávní charakter omezení provozu na této soukromé komunikaci. Uživatelé předmětných garáží mají právo vjezdu na základě soukromoprávního ujednání (smlouvy) s vlastníkem předmětné komunikace. Tento vlastník by pak měl na základě své smluvní povinnosti zajistit náležitou sjízdnost a zajištění dostatečného množství uživatelských parkovacích míst. A to i s ohledem na to, že v tomto případě sám fakticky nezajistil, aby se do těchto garáží nedostalo neoprávněně předmětné motorové vozidlo. Využití oprávnění strážníků dle ust. § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu by v tomto případě mohlo naopak vyvolat oprávněný odpor ze strany vlastníka vozidla (tvrzený neoprávněný zásah do vlastnických práv orgánem veřejné moci).
- 11 Žalovaný uvedl, že nemůže odpovídat za způsob, jakým vozidla v těchto neveřejně přístupných prostorách parkují. Nemůže tak v tomto objektu například rozhodovat o tom, zda vozidlo stojí na vyhrazeném parkovišti oprávněně, zda nepřekračuje vymezenou dobu stání nebo zda stojí na místě vyhrazeném vlastníkem pro parkování, či nikoliv (jako v tomto případě). V daném případě by tak bylo možné řešit porušení pravidel, která nespádají pod pojem „rozsah a způsob přístupu“ na pozemní komunikaci, jako je např. jízda po požití (resp. pod vlivem) alkoholického nápoje nebo jiné návykové látky nebo řešení dopravních nehod v důsledku porušení některého z pravidel provozu na pozemních komunikacích. Pokud by byla v důsledku přijata argumentace Městského soudu v Praze v rozsudku č.j. 10 A 189/2019-49, veřejná moc by se na účelových komunikacích v uzavřených objektech nutně realizovala i v případech neoprávněného stání na vyhrazeném parkovišti. Strážník městské policie by tak byl v podstatě nucen řešit soukromoprávní, často „sousedské spory“ spočívající v neoprávněném užívání vyhrazeného parkovacího místa jiným uživatelem jako porušení ust. § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu, a to rovněž s povinností rozhodnout o odstranění vozidla dle ust. § 27 odst. 5 zákona o silničním provozu.
- 12 Žalovaný souhlasil, že i na neveřejných účelových komunikacích je povinnost dodržovat pravidla silničního provozu, avšak rozsah, jakým se na nich realizuje veřejná moc, je podstatným způsobem omezen ust. § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích. K možné ochraně práv žalobce pak žalovaný odkázal na principy a předpisy soukromého práva.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

- 13 Žalovaný dále nesouhlasil s tvrzením, že vozidlo na místě tvořilo překážku silničního provozu. Uvedl, že strážníci v rámci meze svého správního uvážení zhodnotili situaci na místě, a to tak, že se nejedná o překážku v provozu na pozemních komunikacích. Postupovali v rozsahu svého oprávnění a nevybočili při užití správního uvážení z mezí zákona. Nelze tedy presumovat, že jejich správní uvážení by znamenalo nezákonný zásah, tak jak tvrdí žalobce. Součástí úředního záznamu strážníků je i fotodokumentace z podzemních garáží, která přisvědčuje výsledku správního uvážení strážníků. Zároveň skutečnost, že vozidlo se na místě nachází zjevně po dobu delší než jednoho roku přisvědčuje tomu, že zde není omezen provoz takovým způsobem, který by měl být odstraněn poměrně značným zásahem do práv vlastníka vozidla, a to odtahem vozidla z místa jeho umístění.
- 14 Žalovaný dále konstatoval, že strážníci městské policie nemohli o odstranění předmětného vozidla z daného místa rozhodnout též z důvodů faktických, kdy by vozidlo s jeřábem (provádějící odtahy vozidel na základě rozhodnutí strážníků městské policie), nemohlo reálně vjezdem o výšce 1,9 metrů do předmětných garáží vjet.
- 15 Z úředního záznamu strážníků městské policie ze dne 27. 10. 2020 soud zjistil, že strážníci na místě zjistili, že *„vozidlo je zaparkováno levým bokem těsně při stěně garáže a nebrání dalšímu jejímu užívání. Mezi pravým bokem vozidla a vzdálenější stěnou garáže je dostatečný prostor k bezpečnému projetí jiných vozidel. Vozidlo nebrání vyjetí ani zajetí do jednotlivých parkovacích stání. Vozidlo nebrání projetí do dalších částí, podlaží a jiných míst garáže. Vozidlo ani jiným způsobem neomezuje jiné užívání garáže.“* Za této situace rozhodli, že hlídka *„nenařídí odtah vozidla, protože by vzhledem k současné dopravní situaci zasáhla do práv a svobod provozovatele vozidla nepřiměřeným způsobem.“*
- 16 Při jednání konaném před Městským soudem v Praze dne 24. 6. 2021 účastníci řízení setrvali na své dosavadní argumentaci.
- 17 Městský soud v Praze rozhodoval podle ust. § 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů.
- 18 Podle ust. § 82 s. ř. s. „každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“
- 19 V posuzované věci je spor o to, zda žalovaný zasáhl do práv žalobce, pokud rozhodl o odstranění vozidla dle ust. § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu tak, že posoudil skutkový stav na místě a poté nenařídil odtah vozidla, neboť měl za to, že vozidlo na místě nepřekáží a vzhledem k dopravní situaci na místě by odtah nepřiměřeně zasáhl do práv a svobod provozovatele vozidla (viz úřední záznam ze dne 27. 10. 2020).

- 20 Podle ust. § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu je-li překážkou provozu na pozemní komunikaci vozidlo, rozhoduje o jeho odstranění policista nebo strážník obecní policie, přičemž jde-li o dálnici, zajistí odstranění vozidla na výzvu policisty některá z osob uvedených v odstavci 1; vozidlo se odstraní na náklad jeho provozovatele.
- 21 Ust. § 2 písm. ee) zákona o silničním provozu za překážku provozu na pozemních komunikacích označuje vše, co by mohlo ohrozit bezpečnost nebo plynulost provozu na pozemních komunikacích, například náklad, materiál nebo jiné předměty, vozidlo ponechané na pozemní komunikaci nebo závady ve sjízdnosti pozemní komunikace.
- 22 Městský soud v Praze nejprve přistoupil k posouzení, zda skutek zjištěný strážníky na místě naplňuje zákonné vymezení ust. § 2 písm. ee) zákona o silničním provozu, tedy zda je předmětné vozidlo překážkou provozu. Městský soud má s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu (zjištěným z obsahu správního spisu, mimo jiné z fotodokumentace z místa) za to, že předmětné vozidlo nepochybně překážku provozu představuje, neboť svým umístěním na komunikaci musí nebo přinejmenším může znamenat hrozbu jak pro plynulost provozu, kdy nutnost objetí vozidla může narušovat hladký průjezd v garážích a vést k nejrůznějším kolizním situacím, tak potenciálně též pro bezpečnost provozu, kdy vozidlo je vzhledem k svému umístění na komunikaci způsobilé při nepozornosti projíždějícího řidiče zapříčinit dopravní nehodu.
- 23 V posuzované věci strážníci městské policie dospěli k závěru, že vozidlo překážku nepředstavuje, neboť nebrání užívání garáže a lze bezpečně objet. Městský soud se s hodnocením strážníků městské policie neztotožňuje, má za to, že strážníci nevzali v úvahu vliv předmětného vozidla na plynulost provozu, nezohlednili, že nelze vyloučit zpomalení provozu při setkání více vozidel a nezbytné objíždě vozidla předmětného. Strážníci pak v úplnosti nezhodnotili ani hledisko bezpečnosti, neboť předmětné neosvětlené vozidlo, odstavené v protisměru označeného jízdního pruhu, riziko ohrožení bezpečnosti objektivně představuje, a to i při nízkém provozu, jaký je v neveřejných garážích obvyklý. Náraz do vozidla či srážku s jiným vozidlem při objíždě nelze vyloučit. Sama skutečnost, že vozidlo je zaparkované těsně při stěně garáže a svým umístěním prokazatelně umožňuje objetí, nemůže postačovat pro vyloučení kvalifikace takto situovaného vozidla jakožto překážky provozu na komunikaci ve smyslu ust. § 45 odst. 4 a ust. § 2 písm. ee) zákona o silničním provozu.
- 24 V posuzované věci dále strážníci městské policie učinili správní úvahu o tom, že nenařídí odtah vozidla, neboť odtah by vzhledem k současné dopravní situaci představoval nepřiměřený zásah do práv a svobod provozovatele vozidla.
- 25 Podle přesvědčení městského soudu je tuto úvahu třeba korigovat. Daná překážka provozu je takového charakteru, že představuje ohrožení hodnot chráněných veřejným právem, jako je zejména ochrana plynulosti a bezpečnosti provozu, tudíž též ochrana zdraví, majetku, v neposlední řadě i životního prostředí. Nebezpečí, že dojde k ohrožení těchto hodnot při vzniku dopravní nehody, je reálné, nejde jen o hypotetickou možnost. Toto ohrožení přitom dle názoru soudu nelze odstranit jinak, už jen proto, že (jak soud zjistil ze správního spisu) provozovatel vozidla je dlouhodobě nekontaktní. Tyto aspekty měl dle názoru soudu žalovaný ve své správní úvaze zohlednit, což však neučinil.

- 26 Městský soud v Praze připouští, že odstranění vozidla je poměrně výrazným zásahem do užívacího práva provozovatele vozidla. Městský soud je však přesvědčen, že právo žalobce na bezpečnost a plynulost provozu v posuzovaném případě nad užívacím právem provozovatele vozidla převáží. Odstranění vozidla tudíž soud považuje za přiměřený zásah do práv jeho provozovatele. Jinými slovy, soud shledává, že odstranění vozidla s ohledem na konkrétní okolnosti případu sleduje legitimní účel – zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu, a to zejména v rovině preventivní, je úkonem způsobitelným tento účel naplnit, a zároveň zde není šetrnější způsob k dosažení sledovaného legitimního účelu. Odstranění vozidla představujícího překážku provozu je proto v daném případě vhodným, potřebným a přiměřeným způsobem, jak ve věci rozhodnout.
- 27 Městský soud v Praze tedy shledal, že právo na ochranu majetku nemá v tomto případě přednost před právem na plynulé a bezpečné užívání komunikace. Právo žalobce lze podle názoru soudu pokládat za dostatečně závažné, aby ospravedlnilo zásah do práva provozovatele vozidla na jeho užívání. Pokud tedy strážníci rozhodli, že právo žalobce má být upozaděno (respektive pokud dokonce shledali, že právo žalobce ani žádným způsobem zasaženo není), byla jejich úvaha v rozporu se zásadou proporcionality, a odepření odstranění vozidla z komunikace založené na této úvaze lze proto označit za nezákonný zásah.
- 28 Městský soud se neztotožňuje s právním názorem žalovaného, dle něž stanoví-li (v podmínkách neveřejných účelových komunikací) vlastník objektu sám, tím, že určuje, které subjekty smějí užívat komunikaci, a tím, že vymezuje způsob provozu na této komunikaci, zda je určité vozidlo umístěno tak, že tvoří překážku provozu, pak to také musí být primárně vlastník objektu, kdo má povinnost zajistit náležitou sjízdnost a zajistit tedy případně odstranění překážky provozu.
- 29 Uvedený právní názor žalovaného nemůže vést k odepření rozhodnutí o odstranění vozidla veřejnoprávním subjektem. I přes soukromoprávní prvek dané problematiky je zde přítomen i prvek veřejnoprávní, spočívající v ochraně veřejného zájmu na průjezdnosti pozemní komunikace, potažmo v ochraně zdraví, majetku či životního prostředí. Veřejnoprávní charakter provozu je tedy zachován i na neveřejných účelových komunikacích, a pravomoc strážníků městské policie podle ust. § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu je zřejmá, jak ostatně vyplývá z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2020, č.j. 10 A 189/2019-49. Navrhuje-li žalovaný jiné postupy, kterými by bylo možné dosáhnout sledovaného cíle, soud připomíná, že předmětem řízení je právě a pouze postup strážníků městské policie, nikoli posouzení možností, jak mohlo být postupováno jinak. Soud považuje odstranění vozidla z účelové komunikace, byť i neveřejné, veřejnoprávním subjektem za žádoucí způsob řešení situace, kdy vozidlo tvoří překážku provozu.
- 30 Městský soud v Praze nevyslyšel námitku žalovaného o faktické nemožnosti vjezdu odtahového vozidla do předmětných garáží. Soud považuje za obecně známou skutečnost, že i z nepřístupných míst lze zajistit odtah, respektive vyproštění vozidla.

- 31 Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto žalovanému, který byl rozhodnutím o nenařízení odstranění vozidla nezákonně nečinný a tím zasáhl do práv žalobce, zakázal (§ 87 odst. 2 s.ř.s.), aby pokračoval v nečinnosti spočívající v nenařízení odstranění předmětného vozidla, a přikázal, aby nařídil odstranění předmětného vozidla.
- 32 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné účelné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 24. června 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

úspěch žalobce, a proto soud rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení 16.581 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Výše účelně vynaložených nákladů řízení o žalobě sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000 Kč a z nákladů na zastoupení advokátem, které představují tři a půl úkonu právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, účast na jednání před soudem, podání návrhu na opravné usnesení – ½ úkonu) po 3.100 Kč za úkon dle ust. 11 odst. 1 písm. a) a d) na základě ust. § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů. Dále k nákladům za zastoupení patří i čtyři režijní paušály po 300 Kč (ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH, zvyšují se náklady řízení za zastoupení ve smyslu ust. § 57 odst. 2 s.ř.s. o 21 %.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. července 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.